

Linnéuniversitetet

LÄRARPROGRAMMET

Tal om terror

Hur muslimer beskrivs av det indiska partiet Bharatiya Janata Party mellan 2008-2012

Martin Augustinsson

Kandidatuppsats 15 hp

Grundnivå

Vårterminen 2013

Handledare: Johan Adetorp

Examinator: Kristina Myrvold

Institutionen för kulturvetenskaper

Linnéuniversitetet

Institutionen för kulturvetenskaper

Arbetets art: Kandidatuppsats, 15 hp
Läroprogrammet

Titel: Tal om terror

Författare: Martin Augustinsson

Handledare: Johan Adetorp

ABSTRAKT

I följande uppsats undersöks det hindunationalistiska partiet *Bharatiya Janata Party* (BJP) och hur muslimer beskrivs av partiet efter bomb- och skjutattacker i Mumbai 2008, fram till 2012. Huvudmaterialet för uppsatsen är publicerade tal från partiets hemsida, vilka analyseras utifrån en kritisk diskursanalys. I talen framgår en specifik terror-diskurs där terrorism uteslutande sammankopplas med islamistiska grupper och organisationer. Terrorism blir synonymt med islamistisk terrorism och terrorister blir uteslutande islamistiska terrorister.

Nyckelord: Bharatiya Janata Party, hindunationalism, terrorism, diskurs, kritisk diskursanalys, muslimer

INNEHÅLL

1	INLEDNING	1
1.1	Introduktion	1
1.2	Syfte och frågeställningar	2
2	KRITISK DISKURSANALYS	3
2.1	Kritisk diskursanalys och kunskapsteori	3
2.2	Material.....	5
2.3	Urval	7
3	TIDIGARE FORSKNING	8
4	BAKGRUND.....	10
4.1	Hindunationalismen under kolonialtiden.....	10
4.2	Hindunationalismens utveckling efter självständigheten	11
4.3	BJPs utveckling från 1980-talet till 2000-talet.....	13
4.4	Bombsprängningarna i Mumbai 2008	14
5	RESULTAT OCH ANALYS	15
5.1	BJPs tal 2008	15
5.2	BJPs tal 2009	20
5.3	BJPs tal 2010	27
5.4	BJPs tal 2011	29
5.5	BJPs tal 2012	30
6	SLUTSATS	32
7	SAMMANFATTNING	34
8	REFERENSLISTA.....	35

1 INLEDNING

1.1 Introduktion

I denna uppsats undersöker och analyserar jag det indiska partiet *Bharatiya Janata Party* (BJP). Partiet var det största oppositionspartiet under större delarna av 1980- och 1990-talet och nådde sin största framgång vid valet 1998, som resulterade i en valseger och partiet styrde med hjälp av en kollationsregering Indien fram till 2004. I år (2013) är det val i Indien och BJP är återigen i opposition mot landets största och nu regerande parti *Kongresspartiet*.

BJPs politik har karaktäriserats av en betoning att den indiska nationen bör utgöras av hinduer samt att hinduers intressen bör prioriteras. Detta framkom 1992 då partiet och flera partimedlemmar var delaktiga i förstörandet av moskén i Ayodhya, eftersom de menade att moskén var byggd på ruinerna av ett hinduistiskt tempel som var födelseplatsen åt gudomen Rama (Berglund 2000, s.145). BJP är ett politiskt parti som i grund och botten eftersträvar att införa hinduiska riktlinjer för det indiska samhället och politiken. Detta kan möjligtvis vara problematiskt, eftersom den indiska grundlagen från 1950 fastslår att Indien är en sekulär stat där religion och politik skall vara separerade. Spänningsförhållandet mellan Indien som en sekulär stat eller hinduisk stat botten i vilken roll religionen ska antas ha i samhället.

Religionens roll inom politiken har generellt förändrats under de senaste tre decennierna, inte bara i Indien. Innan den iranska revolutionen inträffade förutspåddes det att religioner spelat ut sin roll inom politiken (Lincoln 2003, s.9). Indien ett tydligt exempel på det motsatta eftersom ett parti som BJP har haft stora framgångar sedan 1980-talet. Den indiska befolkningen består av en majoritet av hinduer, cirka 80 %, men även minoriteter som exempelvis muslimer och sikher, vilka lever sida vid sida jämte den hinduiska majoriteten (Jacobsen 2004, s.41).

Förhållandet mellan hinduer och muslimer har under större delen av 1900-talet och början av 2000-talet varit spänt och resulterat i en rad konflikter. I november 2008 utfördes skjutattacker och ett flertal bomber sprängdes i den indiska staden Mumbai, vilket resulterade i att nästan 200 människor omkom. Gärningsmännen som utförde dåden var medlemmar i en islamistisk militant organisation. Det är utifrån dessa händelser i Mumbai 2008 som uppsatsen undersöker och analyserar BJP. Eftersom

händelsen kan ses som en konfliktsituation vilken i sin tur berör både den hinduiska majoriteten av befolkningen och landets muslimska minoritet.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med följande uppsats är att undersöka *hur* BJP uttrycker sig i sina politiska tal, samt *vad* BJP uttrycker i sina politiska tal. Syftet med uppsatsen är framförallt att undersöka hur bilden av muslimer konstrueras av partiet och utifrån vilka diskursiva ramar detta sker. Förhoppningen är att uppmärksamma hur bilden av muslimer skapas och återskapas i politiska sammanhang, och samtidigt påvisa att framställandet av muslimer inte är en neutral verksamhet utan sker genom tillskrivningar och bestämda ordval.

Frågeställningarna för denna uppsats är följande:

- Hur beskrivs muslimer i BJPs politiska tal under perioden efter bombningarna i Mumbai 2008 och fram till 2012?
- I vilka språkliga kontexter framställs muslimer i talen under denna period och finns det några tydliga tendenser att tillskriva muslimerna positiva eller negativa värderingar?

De ovan nämnda frågorna kommer att studeras med hjälp av kritisk diskursanalys och tillvägagångssättet redogörs i följande kapitel.

2 KRITISK DISKURSANALYS

I kapitlet redogörs för uppsatsens metod och teoretiska utgångspunkter kopplade till metoden samt en redogörelse av huvudmaterialet som består av politiska tal från BJP mellan åren 2008-2012.

2.1 Kritisk diskursanalys och kunskapsteori

Diskursanalys är inte en specifik analysmetod som lösryckt kan överföras till ett material hur som helst menar forskarna Marianne Winther Jørgensen och Louise Phillips. Diskursanalys kan beskrivas som ett färdigt paket bestående av en uppsättning teorier, metoder och analysmodeller som är sammanslagna till en helhet (Winther & Phillips 2000, s.10). Diskursanalys bygger alltså på en sammanflätning av teori och metod. Winther och Phillips (2000) betonar att diskursanalys inte går att använda som metod i traditionell bemärkelse, utan att acceptera ett antal grundläggande filosofiska premisser. Diskursanalys bygger främst på filosofiska utgångspunkter från socialkonstruktionismen och poststrukturalismen. I likhet med Winther och Phillips menar sociologen Mats Börjesson att en diskursanalys förutsätter antaganden från socialkonstruktionismen och poststrukturalismen (Börjesson 2003, s.26).

Winther och Phillips redogör för ett antal nyckelpremisser från socialkonstruktionismen som är grundläggande för diskursanalys. I dessa ingår en kritisk inställning till det som kan upplevas som självklarheter, exempelvis synen på kunskap, verkligheten och världsbilder. Verklighet och sanning ses som sociala konstruktioner som skapas genom interaktion mellan människor (Winther & Phillips 2000, s.12). En annan nyckelpremiss är att människors kunskap om världen samt hur de uppfattar världen alltid är historiskt och kulturellt präglad. Därför konstrueras olika former av världsbilder och kunskap inom olika samhällen, utan att någon världsbild eller kunskap skulle vara mer objektivt sann än någon annan (Winther & Phillips 2000, s.11). En ytterligare nyckelpremiss hämtad från socialkonstruktionismen som betonas inom diskursanalys är att det existerar ett samband mellan den kunskap och de världsbilder som konstrueras i ett samhälle. Där sambandet styr människors sociala handlingar där vissa handlingar anses naturliga och andra otänkbara (Winther & Phillips 2000, s.12).

Förutom de socialkonstruktionistiska premisserna innehåller diskursanalys teorier om språkets roll som framförallt har sina rötter inom poststrukturalismen. Inom diskursanalys ingår en problematisering av förhållandet mellan språk och verklighet. Företrädare för ett diskursanalytiskt perspektiv ifrågasätter utgångspunkten att språk fungerar som ett medium som på ett neutralt sätt avbildar verkligheten och världen (Börjesson 2003, s.26). Istället analyserar de hur människor skapar representationer av världen och verkligheten med hjälp av språket. Människor får alltså tillgång till världen genom språket (Winther & Phillips 2000, s.15). Språk gör alltså något mer än bara beskriver ting och företeelser; det är i sig en förutsättning för att människor ska kunna orientera sig i tillvaron. Inom diskursanalys är begreppet diskurs centralt. Det kan ha flera innebörder och definieras inte sällan på olika sätt inom olika forskningsområden. I den här uppsatsen definieras begreppet diskurs i likhet med Winther och Phillips det vill säga som ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (Winther & Phillips, 2000, s.7).

Det finns flera tillvägagångssätt för att studera diskurser och dessa har givits olika namn som exempelvis diskursteori, kritisk diskursanalys och diskurspsykologi (Winther & Phillips 2000, s.17). När begreppet diskursanalys används i denna uppsats är det inte diskursteori eller diskurspsykologi som avses utan den kritiska diskursanalysen vilken kan beskrivas som en form av textanalys där metoden används framförallt som en närläsning för att analysera språket i texter. Till skillnad från diskursteori och diskurspsykologi har den kritiska diskursanalysen en uppsättning med analytiska verktyg vilket de andra tillvägagångssätten saknar. Diskursteori är i hög utsträckning teoribaserad och innehåller få analysmodeller och konkreta analysverktyg vilket gör den svår att överföra på ett material som ska analyseras. Utgångspunkten för den kritiska diskursanalysen är enligt Winther och Phillips att diskurser skapas genom bestämda lingvistiska drag som exempelvis grammatik och ordval (Winther & Phillips 2000, s.178).

Norman Fairclough är en i raden av forskare som har utvecklat metoden och har bland annat använt metoden vid analyser av politiska partier i Storbritannien (Winther & Phillips 2000, s.67; Fairclough 2000, s.21). Vid en kritisk diskursanalys är språket i fokus och framförallt hur språket används och vilka ord som används för att beskriva olika grupper och fenomen. Fairclough menar att det är främst genom språket som makt och social kontroll sker (Fairclough 2001, s.2). Vid en

diskursanalys är det relevant att undersöka vilka personers talan som kommer till uttryck. Börjesson skriver att vissa personer utifrån deras yrkesroll innehar en starkare position i vissa frågor än andra, exempelvis forskare, läkare eller en minister (Börjesson 2003, s.94). Utgångspunkten inom diskursanalys är alltså att yttranden eller utsagor förstärks utifrån vem det är som talar.

Användandet av ordet *vi* är ett exempel på ett ord som både kan användas för att inkludera men samtidigt exkludera människor från olika former av gemenskaper (Fairclough 2000, s.35). I uppsatsen är det relevant att just undersöka hur ord som *vi* och *dem* används och kommer till uttryck i BJPs tal.

Tillvägagångssättet för att analysera uppsatsens huvudmaterial består av en analysmodell som är influerad av Faircloughs kritiska diskursanalys. I likhet med Fairclough kommer språket i talen att analyseras. Ett sätt att analysera språket i talen är att undersöka modaliseringar och passiv former. En modalitet handlar om graden av auktoritet som förs fram i en text. Hög modalitet innebär att något förklaras som en självklarhet och låg modalitet innebär att något presenteras med mindre säkerhet (Fairclough 2001, s.105). Passiv form är också något som kommer att undersökas när talen analyseras. En passiv form är när ett verb används utan någon agent som binds ihop med verbet, exempelvis: datorn förstördes igår till skillnad från Martin förstörde datorn igår (Fairclough 2001, s.100). Vid kritisk diskursanalys lyfter Fairclough även vikten av att undersöka valet av ordval som förekommer i en text, eftersom ord kan vara både positivt och negativt laddade vilket avgör hur något framställs (Fairclough 2001, s.104). *Lagens väktare* och *snut* kan möjligtvis fungera som ett exempel på hur ord kan användas i positiv och negativ bemärkelse för att beskriva en polis.

2.2 Material

Huvudmaterialet för den här uppsatsen består av politiska tal som är hämtade från BJPs officiella hemsida (www.bjp.org). På BJPs hemsida återfinns transkriberade versioner av talen. Partiet har transkriberat och publicerat politiska tal mellan perioden 2001-2013. Mellan den 26:e och 29:e november 2008 inträffade en rad bombsprängningar i staden Mumbai utförda av militanta islamister. Denna händelse kan betraktas både som en kris och en möjlig konfliktsituation där diskurser om islam och muslimer troligtvis hamnar i centrum för den politiska debatten.

Börjesson och Palmblad skriver att en diskurs tydligare blir möjlig att urskilja när en kris eller konflikt uppstår (Börjesson & Palmblad 2007, s.13). Utifrån forskarnas resonemang angående att diskurser möjligtvis urskiljs tydligare vid kris och konfliktsituationer valdes tal från december 2008 som startpunkt för denna uppsats.

De politiska talen som utgör uppsatsens huvudmaterial består av tal från december 2008 till och med oktober 2012. Därmed undersöks BJs politiska tal under fem år. Det insamlade materialet är av skiftande karaktär i synnerhet i fråga om längd och innehåll. Det som är gemensamt för alla talen är att de är transkriberade och har först uttrycks muntligt vid exempelvis partisammanträden, för att sedan transkriberats och publiceras på hemsidan. Att använda transkriberat material kan möjligtvis vara problematiskt, eftersom talen har bearbetats och genomgått en omtolkning när de har skrivits ner.

En risk med transkriberat material kan vara att innehållet skiljer sig mellan talet som artikulerades muntligt på plats och talet som återgiven i textform. Anita Nordzell uppmärksammar att exempelvis pauser, skratt eller en höjning i rösten (tonlägen) från en talare kan försvinna när tal transkriberas (Börjesson & Palmblad, 2007, s.179). Om en talare gör en paus eller en höjning av rösten så kan det vara ett tillvägagångssätt för att förstärka eller lyfta fram något som talaren anser är extra viktigt.

Eftersom huvudmaterialet för denna uppsats är just transkriberat material försvinner oartikulerade företeelser i de transkriberade versionerna som exempelvis ett skiftat tonläge eller en dramatisk gest. Både ett skiftat tonläge och en dramatisk gest kan påverka effekten av det som sägs av en talare. Även om det finns saker som möjligtvis kan falla bort när något transkriberas betyder inte det att de transkriberade versionerna inte går att använda vid en kritisk diskursanalys. Eftersom tillvägagångssättet innehåller en närläsning av det som faktiskt går att utläsa i själva materialet. Eftersom BJP har transkriberat talen och publicerat dem på sin hemsida undersöker jag hur partiet har velat framställa talen för en publik som inte var närvarande när de först lästes upp. Därmed kan materialet för denna uppsats betraktas som BJs officiella ståndpunkt utåt eftersom materialet är publicerat på hemsidan. Under perioden 2008-2012 har flera partimedlemmars tal publicerats på partiets officiella hemsida, dock är det anmärkningsvärt att ungefär hälften av talen

under perioden kommer från partimedlemmen Lal Krishna Advani. Advani är en av BJPs förgrundsgestalter och han har sedan partiet grundades tillhört den innersta kärnan.

Tabellen nedan visar en översikt över de tal som utgör huvudmaterialet för denna uppsats, totalt är det 31 tal. Tabellen återger antalet politiska tal samt spridningen på talen mellan år och månad.

	januari	april	Juli	oktober	december
2008	-	-	-	-	3
2009	4	1	1	-	3
2010	-	4	1	2	-
2011	1	1	1	3	-
2012	-	3	-	3	-

Tabell 1. Översikt över BJPs tal per månad och år.

2.3 Urval

Vid insamlingen av materialet gjordes ett urval för vilka årtal och tal som hämtades från BJPs hemsida. Den valda tidsperioden och anledningen till att 2008 blev startpunkten hänger ihop med att våldsdåden i Mumbai inträffade detta år. Majoriteten av talen som publiceras på BJPs hemsida är skrivna på engelska, dock finns det några undantag där talen enbart är återgivna på språket hindi. Talen som enbart återges på hindi har valts bort eftersom jag inte talar språket. Mellan perioden 2008-2012 är det totalt fyra tal som är återgivna på hindi som valdes bort.

Ett urval gjordes också i form av att tal från BJP hämtades från månaderna januari, april, juli, oktober och december. Valet av dessa månader gjordes så tal under större delarna av åren täcktes in. I talen återfinns ett skiftande innehåll av olika frågor, där vissa ämnen är mindre relevanta för uppsatsens frågeställningar än andra. Tal som inte inrymmer beskrivningar av muslimer valdes därför bort, exempelvis tal som enbart behandlar infrastruktur och energifrågor.

3 TIDIGARE FORSKNING

Indiens historia och religiösa traditioner utgör ett stort forskningsområde med aktiva forskare från en rad olika riktningar och discipliner. Ett område som intresserar forskare är hindunationalismen som politisk kraft i Indien. Hindunationalism brukar vanligtvis beskrivas som en ideologi vilken består av två huvudkomponenter: religion och nationalism.

Religionsvetaren Eva Hellman och statsvetaren Henrik Berglund forskar båda om hindunationalismen och hindunationalismens roll inom politiken i Indien under 1900-talet. Forskarna inriktar sig på olika hindunationalistiska organisationer och grupper, exempelvis fokuserar Hellman på den militanta organisationen Visva Hindu Parisad (Hellman 1993, s.15). Berglund behandlar i sin doktorsavhandling framförallt BJs ideologi och undersöker hur partiet förhåller sig till minoriteter i Indien (Berglund 2000, s.187). Även statsvetaren Sebastian Schwecke behandlar BJP och hindunationalismen. Till skillnad från Berglund undersöker Schwecke BJP under 2000-talet och inriktar sig på hur partiet har förändrats sedan de vann parlamentsvalet tills de förlorade makten till kongresspartiet år 2004 (Schwecke 2011, s.5).

Statsvetarna Manjeet Pardesi och Jennifer Oetken analyserar hur BJP förhåller sig till sekularisering samt kartlägger partiets ideologi och dess förändring från 1980-talet till 2000-talet (Pardesi & Oetken 2008, s.36). Antropologen Thomas Blom Hansen analyserar våldsdåd av hindunationalister mot muslimer under 2000-talet, exempelvis redogör han i sin studie hur BJP var delaktiga i att bygga upp en hotfull stämning mot muslimer 2002 vilket resulterade att muslimer förföljdes och dödades av en hindunationalistisk mobb (Hansen 2008, s.15). Forskarna Abhik Roy och Robert Rowland beskriver och analyserar retoriken hos hindunationalistiska partier i allmänhet men framförallt det politiska partiet *Shiv Shena*. Forskarna beskriver att partiets retorik förmedlar en bild av muslimer som icke lojala och som ett hot mot Indien (Roy & Rowland 2003, s.243).

Forskarna Arabinda Acharya och Sonal Marwah undersöker bombsprängningarna i Mumbai 2008 som de beskriver som ett terrordåd vilket utfördes av den militanta organisationen *Lashkar-e-Taiba* (Acharya & Marwah 2010, s.12). Hindunationalismen är ett utbrett forskningsområde och BJs historia och utveckling

är väl kartlagd, dock har mycket av forskningen centrerats kring BJP och partiets förhållande till muslimer under 1980- och 1990-talet och den mest omskrivna händelsen är moskeförstörelsen i Ayodhya. Hansen och Schweckes undersökningar skiljer sig dock från mängden eftersom de undersöker partiet under 2000-talet.

Den här uppsatsen bygger i stor utsträckning på tidigare forskning om hindunationalism i allmänhet och forskning om BJP i synnerhet. Det som skiljer den här uppsatsen från tidigare analyser och undersökningar är att partiet undersöks från en aktuell tidsperiod (2008-2012) och att det är partiets officiella ståndpunkt utåt som analyseras.

4 BAKGRUND

Detta kapitel innehåller en historisk redogörelse över fenomenet hindunationalism från slutet av 1800-talet till i dag. I kapitlet skildras även det politiska partiet BJPs utveckling från att partiet grundades tills de vann parlamentsvalet 1998.

4.1 Hindunationalismen under kolonialtiden

Hindunationalismen växte fram under slutet på 1800-talet i Indien och var från början en rörelse, som främst riktade kritik mot det brittiska kolonialstyret och dess försök att genomdriva en modernisering av landet (Hellman 2004, s.100). Den tidiga hindunationalismen präglades av en strävan att ena den hinduiska befolkningen och att införa hinduiska riktlinjer, samt att upprätta en hinduisk nation (Berglund 2000, s.60). Den bärande ideologin inom den tidiga hindunationalismen utvecklades av V. D. Savarkar och senare även M. S. Golwalkars skrifter. Fröna till hindunationalismen går att spåra till Savarkars bok *Hindutva*, som han skrev medan han avtjänade ett fängelsestraff. Bokens titel (*Hindutva*) refererar till en person som älskar sitt land och som delar en gemensam kultur med övriga hinduer och erkänner Indien som ett heligt land (Berglund 2000, s.73). Begreppet *Hindutva* är idag 2013 centralt för hindunationalistiska grupper och begreppet ingår i BJPs ideologi. En vidare förståelse för begreppet *Hindutva* är att det på svenska kan översättas till hinduiskhet (Hellman 2004, s.105). Ett annat inslag i den tidiga hindunationalismen var tanken på att Indien var utsatt för hot från främmande makter som exempelvis islam och kristendomen (Berglund 2000, s.80).

Dessa riktlinjer förankrades i den första hindunationalistiska organisationen *Hindu Maha Sabha* som arbetade utifrån målet att det indiska samhället skulle vila på hinduiska traditioner samt att den hinduiska kulturen skulle vara i centrum (Berglund 2000, s.2). Efter att Savarkar hade avtjänat sitt fängelsestraff blev han ledare för *Hindu Maha Sabha*. Förutom detta parti grundades organisationen *Arya Samaj* i slutet av 1800-talet som också var en organisation som kämpade för att skapa en hinduisk nation som skulle vara självständig från den brittiska kolonialmakten. Den tidiga hindunationalismen karaktäriserades alltså till viss del av en strävan efter självständighet från brittiskt styre men även att upprätta en hinduisk stat. Den tidiga hindunationalismen vilade på tre huvudkomponenter: klassisk hinduism, reformhinduism och nationalism, det vill säga en ideologisk blandning av religion

och nationalism (Berglund 2000, s.12). Nationalism är ett begrepp som kan ha flera innebörder och referera till olika saker beroende på vad som binder ihop en stats medborgare. Innebörden i den nationalism som framgår i ordet hindunationalism bygger på en kulturell form av nationalism där nationens medborgare inte hålls ihop av geografiska faktorer, utan genom att nationen delar en gemensam kultur som exempelvis språk, traditioner, religion etc. Det är denna typ av nationalism som framgår i Savarkar bok (Berglund 2000, s.73). Nationalismen i den tidiga Hindunationalismen bygger alltså på att nationens medborgare utgörs av människor som delar en kulturell tillhörighet.

Hindunationalismen som rörelse bör alltså förstås i ljuset av händelser under kolonialtiden i Indien. Framförallt växte hindunationalismen fram i och med att hinduismen omtolkades av en rad reformatorer exempelvis Ram Mohan Roy som var verksam under 1800-talet. Den form av hinduism som uttrycktes av dessa reformatorer under denna period brukar beskrivas som neo-hinduism (Hellman 2004, s.101). Neo-hinduismen är en omtolkning av den tidigare klassiska hinduismen där arbetet och omtolkningen av skrifter skulle leda till att överbrygga spänningar och samtidigt ena hinduiska grupper (Hellman 2004, s.104).

4.2 Hindunationalismens utveckling efter självständigheten

Indien blev självständigt från Storbritannien 1947 och landets första premiärminister, Jawaharlal Nehru, ledde landets största politiska parti; *Kongresspartiet*. Som nämndes i texten ovan var hindunationalismen en rörelse som hade kämpat för självständigheten, dock ledde inte denna till något upprätthållande av en hinduisk stat utan den indiska konstitutionen fastslog att Indien var en sekulär demokrati (Hellman 2004, s.106). Nehru förde en aktiv politik som motverkade att religion skulle få inflytande inom politiken och samhällets institutioner, utan istället skulle religion förpassas till en privat sfär (Schwecke 2011, s.45).

Hindunationalistiska grupperingar fortsatte att växa inom det indiska samhället även om de saknade representanter i politiska partier. Organisationen *Rashtriya Swayamsevak Sangh* (RSS) skapades av brahmanen Hedgewar som läst Savarkars bok *Hindutva* och blivit påverkad av hans tankar och började bygga upp ett hindunationalistiskt nätverk som eftersträvade att upprätta en hinduisk stat (Hellman

2004, s.106). RSS blev kärnan i den hindunationalistiska rörelsen efter Indiens självständighet och organisationen leddes efter Hedgewar av Golwalkar, som också var influerad av Savarkas tankar, men förde en hårdare linje mot de religiösa grupper i Indien som inte var hinduer, buddhister eller sikher. Huvudtanken bakom denna linje var att hinduismen, buddhismen och sikhismen var indiska religioner som delade en gemensam tradition och såg Indien som moderland. Hindunationalisterna förutsatte att muslimer och kristna inte såg Indien som deras moderland, utan att de kände starkare tillhörighet till andra geografiska platser (Schwecke 2011, s.47).

Hindunationalismen hade till en början kämpat mot det brittiska kolonialstyret. Den nya huvudfienden blev efter självständigheten *Kongresspartiets* sekulära politik som fördes av Nehru (Schwecke 2011, s.46). Den politiska utvecklingen från 1947 till 1980-talet kan förenklat beskrivas utifrån två ytterligheter där den ena sidan förespråkade ett sekulärt Indien och den andra förespråkade ett införande av hinduiska riktlinjer.

Hindunationalismen blev politiskt förankrat först genom skapandet av partiet *The Bharatiya Jan Sangh (BJS)* år 1951. En av anledningarna till att partiet skapades var att tidigare hindunationalistiska organisationer, som exempelvis RSS, hade blivit bannlysta. Genom att skapa ett politiskt parti kunde hindunationalismen som rörelse förmedlas från en politisk plattform och utifrån demokratiska tillvägagångsätt undvika att bli bannlysta som tidigare hindunationalistiska grupperingar (Schwecke 2011, s.56). En av partiets slogans karaktäriserar tydligt partiets politik: ”Hindi – Hindu – Hindustan” (Schwecke 2011, s.57). I sloganen återfinns en betoning av hinduiska riktlinjer genom att språket hindi lyfts fram även, att medborgaren anses vara hindu och att Indien bör transformeras till en hinduisk stat.

I de politiska valen som följde mellan 1950- och 1970-talen förblev BJS ett relativt litet parti med få representanter i det indiska parlamentet (Berglund 2000, s.94). BJS upplöstes den 18 mars 1980 efter en rad motgångar, men hindunationalismen som politisk kraft fanns kvar. Redan den 5 april 1980 skapades *Bharatiya Janata Party (BJP)* som blev en efterföljare av det tidigare politiska partiet BJS (Berglund 2000, s.96). Även om BJP efterträdde BJS fanns det skillnader mellan partierna. När BJP skapades återfanns *Hindutva* som en grundsten för partiets ideologi precis som det hade varit inom BJS.

4.3 BJPs utveckling från 1980-talet till 2000-talet

Det politiska klimatet förändrades i Indien under 1980-talet genom att den sekulära grundhållningen från *Kongresspartiet* utmanades från flera håll. En händelse som bidrog att religion hamnade i centrum för den politiska debatten var revolutionen i Iran 1979, men framförallt även händelser inom landets gränser. Berglund skriver att en diskursiv förändring skedde i Indien under 1980-talet vilket resulterade i att BJP kunde lyfta upp religiösa frågor på ett sätt som inte hade varit möjligt tidigare (Berglund 2000, s.103). Denna förändring märktes även hos det styrande *Kongresspartiet* och den dåvarande premiärministern Indira Gandhis politik som hon framförde tills hon blev mördad 1984 (Berglund 2000, s.101).

Under 1980-talet började hindunationalistiska grupper att driva frågan om ett uppförande av ett tempel åt gudomen Rama i staden Ayodhya. BJP var en av dessa grupper som var aktivt drev kampanjer för uppförandet av templet. Vid platsen där templet skulle byggas stod dock en moské som var byggd på 1500-talet kallad Baburs moské. Moskén framställdes som en symbol för muslimernas förtryck av hinduer utav hindunationalisterna, en tanke som redan hade funnits hos Savarkar (Berglund 2000, s.156).

BJP förde en kampanj som gick ut på att moskén skulle rivas för att ge plats åt ett tempel till gudomen Rama. Kampanjen gick under namnet *Rathayatara* och partiets dåvarande ordförande Lal Krishna Advani besökte städer över hela Indien och kampanjen fick stort utrymme inom olika medier (Hellman 1993, s.27). Partiet upplevde ett uppsving i antal röster och representationer i parlamentet i samband med kampanjen mot Baburs moské. 1984 utgjorde BJP sju procent av parlamentet och 1991 utgjorde partiet tjugo procent av parlamentet (Schwecke 2011, s.83). Moskéfrågan kulminerade den 6 december 1992 då över 200 000 hindunationalister mobiliserades i Ayodhya och förstörde moskén till grunden (Berglund 2000, s.145). Det var inte enbart BJP som hade mobiliserat och bedrivit kampanjer för upprättandet av templet utan även RSS var delaktiga och den hindunationalistiska organisationen *Visva Hindu Parisad* (VHP) (Hellman 1993, s.33). Som tidigare nämnts i texten så utgörs hindunationalismen av flera olika typer av organisationer och grupper, där BJP framförallt kan ses som rörelsens politiska ansikte.

Kampanjen som hade förts mot moskén var alltså en bidragande orsak till partiets framgångar i parlamentsvalen. Partiet hade gått från att vara ett relativt litet parti med få representanter i parlamentet till att bli den främsta oppositionen mot *Kongresspartiet*. Sex år efter att templet förstördes vann BJP det nationella valet och bildade 1998 en koalitionsregering och partiets dåvarande ordförande Atal Bihari Vajpayee blev Indiens premiärminister. Partiet förlorade sedan parlamentsvalet 2004 och har sedan dess varit i opposition mot *Kongresspartiet*. Advani och Vajpayee utgör partiets förgrundsgestalter och har sedan BJP grundades haft stort inflytande över partiets politik. Både Advani och Vajpayee var aktiva i kampanjen för moskérivningen under 1990-talet. Dock menar Schwecke att båda politikerna och BJP har tonat ner de radikala inslagen under slutet av 2000-talet och fört en mer moderat politik inriktad på ekonomiska aspekter snarare än kulturella (Schwecke 2011 s.99).

4.4 Bombsprängningarna i Mumbai 2008

Mellan den 26:e och 29:e november 2008 utfördes en rad skjut och bombattacker i Mumbai. Totalt omkom 163 människor och 304 skadades under attackerna (Acharya & Marwah 2010, s.6). Detta var inte första gången bomber sprängdes i Mumbai under 2000-talet. Den 11 juli 2006 sprängdes bomber vid en järnvägsstation i staden som resulterade i att närmare 200 människor omkom. Vid både tillfällena har händelserna beskrivits som terrordåd. Gärningsmännen bakom attentaten 2008 tillhörde den militanta islamistiska organisationen *Lashkar-e-Taiba* som på svenska kan översättas till "De Renas Armé" (Handelman 2010, s.108). *Lashkar-e-Taiba* har sitt fäste i Pakistan och deras mål är framförallt att frigöra områden i Kashmir som styrs av Indien (Handelman 2010, s.108).

Acharya och Marwah beskriver händelsen som ett terrordåd och gärningsmännen som terrorister (Acharya & Marwah, 2010, s.12). Efter bombsprängningarna fångades enbart en av gärningsmännen levande och det var pakistaniern Mohammad Ajmal Amir Kasab, som efter rättegång dömdes till döden (Acharya & Marwah 2010, s.9).

5 RESULTAT OCH ANALYS

I följande kapitel analyseras uppsatsen huvudmaterial från perioden 2008-2012.

5.1 BJPs tal 2008

BJP har publicerat tre tal från december 2008, vilka samtliga är transkriberade versioner av partimedlemmen Lal Krishna Advanis tal. Det första talet från den 11 december centreras kring bombningarna i Mumbai. Det inleds med en hyllning till den säkerhetspersonal som omkom vid attacken och de omkomna beskrivs som martyrer (bjp.org tal 11 december 2008). Att ordet martyr förekommer är intressant i sammanhanget eftersom ordet vanligtvis används inom de abrahamitiska religionerna kristendom och islam. Längre fram redogörs att nationens egentliga karaktär först blir tydlig när en kris inträffar. De personer som hjälpte till att stoppa attackerna beskrivs som följande: "And I must say that the security personnel and civilians who confronted the terrorists have shown what the true character of India is" (bjp.org tal 11 december 2008). I sammanhanget tillskrivs händelsen som ett terrordåd och inte ett isolerat sådant, utan som ett i mängden av terrordåd som bidrar till att förstöra Indien. I talet framgår att hela Indien berörs av terrorattacker och att hela nationen står enad mot terrorattacker:

I wish to state this very emphatically that we would like this Resolution to communicate, to all the people of India as well as the entire international community – and especially to the enemies of India who have waged this War of Terror against our nation – the solid unity of this House, cutting across party lines (bjp.org, tal 11 december 2008).

Genom användandet av orden "all the people" (alla människor) framställs den indiska befolkningen som en homogen grupp som delar samma uppfattningar mot terrorismen. När orden används i sammanhanget blir det heller ingen åtskillnad mellan partiets uppfattningar och befolkningens. Snarare flyter de samman med hjälp av språkbruket, så BJP och nationen delar samma uppfattningar. I talet från den 11 december återkommer en liknande formulering där partiet och den indiska befolkningens uppfattningar likställs: "This resolution should convey the unshakeable resolve of the Indian Parliament and Indian People that, in this War against Terror, we stand together, and not apart" (bjp.org tal 11 december 2008). Från citatet ovan används ordet "we" vilket inkluderar den indiska befolkningen och partiet. I citatet framgår även att Indien befinner sig i krig mot terror.

Samtidigt som Indiens befolkning framställs som en homogen grupp i talet framställs landet Pakistan som en homogenitet som kontinuerligt under tre decennier har exporterat terror till Indien: "There is not a shadow of doubt that this was yet another instance of export of terror from Pakistan" (bjp.org tal 11 december 2008). Citatet inleds med en stark modalitet genom satsen "there is not a shadow of doubt" vilket leder till att förstärka talarens uttalande.

I talet fördöms Pakistan och landet beskylls för att medvetet skydda terrorister inom landets gränser. När Pakistan omnämns i talet återkommer ofta terrorism i samma mening. I talet återfinns ett "vi" och ett "dem": BJP och den indiska nationen tillhör samma grupp och Pakistan utgör den andra gruppen. I talet förekommer en bild av att det finns en specifik grogrund för terrorism i Pakistan och att denna terrorism förs missbrukande i islams namn: "And this is where it is highly disturbing to note that that there are forces in Pakistan who are unrelenting in their hatred for India and who misuse the name of Islam to whip up the anti-India sentiment" (bjp.org tal 11 december 2008). Längre fram beskrivs det att pakistanier utnyttjar islam och förklarar terrorhandlingarna med religion (bjp.org tal 11 december 2008). Alltså framgår det att islam i sig inte är antagonisten utan istället Pakistan och framförallt den militanta organisationen *Lashkar-e-Taiba*. Det framförs att terrorism inte ska förväxlas med religion och att ingen religion är förenlig med terrorism. Religion sammanförs dock med terrorism när talaren längre fram citerar en broschyr från *Lashkar-e-Taiba* och vad organisationen eftersträvar: "It also affirms that its agenda includes 'the restoration of Islamic rule over all parts of India'." (bjp.org tal 11 december 2008). Advani lyfter alltså att *Lashkar-e-Taiba*s mål är att upprätta ett islamistiskt styre i Indien. Indien beskrivs följande längre fram: "India has always held all faiths to be true, has respected all faiths, and never discriminated people on the basis of their faith" (bjp.org tal 11 december 2008). Indien beskrivs i citatet ovan som tolerant och respektfullt men även som motsatsen till *Lashkar-e-Taiba* och organisationens mål.

Vidare nämns hur upprörda indiska muslimer är över de inträffade våldsattackerna och att indiska muslimer fördömer dessa (bjp.org tal 11 december 2008). Talet innehåller ett citat från en indisk muslim som återger följande: "I am an Indian and a Muslim and proud to be both. Like any Indian, today I am angry, frustrated and depressed. I am angry at the manic dogs of war who have invaded Mumbai." (bjp.org tal 11 december 2008). I sammanhanget inkluderas alltså de indiska muslimerna på

ett sätt så de delar talarens åsikter om händelserna. I talet beskrivs hur muslimska ledare i Indien tillsammans har uttryckt sitt missnöje mot terrorismen och talaren betonar att detta är något som välkomnas (bjp.org tal 11 december 2008). Alltså beskrivs indiska muslimer i positiva ordalag eftersom de uttrycker ilska och fördömer attackerna. De indiska muslimerna inkluderas alltså med den övriga befolkningen. I talet beskrivs muslimer på två sätt, dels som en del av den indiska befolkningen och då tillskrivs muslimer som indiska muslimer då de inkluderas. Det andra sättet muslimer beskrivs på är när de kopplas samman med terrorism och Pakistan då de exkluderas och beskrivs som ett potentiellt hot mot hela Indien. Det görs alltså en åtskillnad mellan indiska muslimer och icke-indiska muslimer. Den muslimska diskursen eller sättet att tala om muslimer hänger ihop med den nationella tillhörigheten. I talet råder det ingen tvekan om att Pakistan och den militanta gruppen *Lashkar-e-Tabia* ligger bakom attackerna. Dock får regeringen en del av skulden eftersom de inte har agerat tillräckligt mot terrorism och hoten från Pakistan. (bjp.org tal 11 december 2008).

BJPs Tal från den 17 december centreras likt talet från den 11 december kring våldshändelserna i Mumbai. I talet inleder Advani med att upprepa att hela Indien står enat i kriget mot terrorismen (bjp.org tal 17 december 2008). Längre fram betonar Advani även om BJP är i opposition kommer partiet att stödja regeringen i deras arbete mot terrorn. Vidare ställer Advani frågan om händelserna i Mumbai var den första gången Indien utsattes för terroristattacker. Frågan besvaras av talaren själv som nämner att det har skett 14 terrorattacker sedan *Kongresspartiet* vann valet 2004 (bjp.org tal 17 december 2008). I talet nämns att totalt fyra tusen oskyldiga människor dött av terrorattacker mellan perioden 2004-2008. Det nämns längre fram att Indien är det land i världen förutom Irak som är mest utsatt för terrorattacker och andra våldshandlingar. Förhållandet mellan Indien och Pakistan lyfts upp av talaren: "India is not a country at war. Yet, it has continued to be a victim of a Proxy War from Pakistan" (bjp.org tal 17 december 2008). Utifrån citatet blir det tydligt att Indien framställs som ett utsatt offer och Pakistan som våldsverkaren. I citatet beskrivs Indien som passivt och utsatt och Pakistan beskrivs som motsatsen. Detta blir tydligt utifrån i citatet där det förmedlas att Indien inte är ett land i krig utan att kriget exporteras enkelriktat från Pakistan.

I BJPs tal framförs att Indien behöver en ny stark lagstiftning mot terrorism likt den amerikanska som skapades efter 9/11 (bjp.org tal 17 december 2008). BJPs Kritik mot regeringen grundar sig framförallt kring Indiens lagstiftning angående terrorism. En av anledningarna till varför regeringen har stoppat ett införande av sådana lagar är risken för att lagarna vänds mot minoriteter istället för terrorister. I talet argumenterar Advani att en sådan lagstiftning inte har något med minoriteter att göra (bjp.org tal 17 december 2008). Regeringen kritiseras eftersom de anser att striktare terrorlagstiftning är detsamma som en striktare lagstiftning mot muslimer. I sammanhanget betonar Advani återigen att terrorism inte kan likställas med någon speciell religion eller religiös grupp så därför kan en striktare lagstiftning inte på något sätt missgynna någon minoritet (bjp.org tal 17 december 2008). I talet framförs tanken att oavsett vilken lag det gäller så finns risken att den missbrukas men att detta inte får hindra att en lag slopas. I ett senare skede beskrivs införandet av en striktare lagstiftning mot terrorism, som en lösning vilket kan garantera skydd för Indiens befolkning (bjp.org tal 17 december 2008). I talet skiftas det mellan olika pronomen. På vissa ställen i talet talas det i förstaperson samtidigt som det växlas från förstaperson (jag) till (vi) i en och samma mening. Exempelvis: ” I am saying all this just to drive home the point, that in looking at what kind of laws we need to project the nation and the people from the scourge of terrorism” (bjp.org tal 17 december 2008). När det växlas mellan pronomen jag och vi leder detta till att talarens ståndpunkter uttrycks på ett sätt så det ger sken av att det är flera som delar dem.

Förutom en striktare lagstiftning mot terrorism förespråkas det att medlemskap i förbjudna organisationer bör utgöra ett brott i sig (bjp.org tal 17 december 2008). I talet nämns ett exempel på en organisation som är förbjuden och där medlemskap bör vara brottsligt och det är SIMI. SIMI är en förkortning för *Students Islamic Movement of India*, organisationen beskrevs som en terrororganisation i talet. Samtidigt framförs att flera medlemmar i parlamentet öppet är medlemmar i organisationen. Eftersom SIMI är den enda förbjudna organisationen som nämns i talet ges intrycket att terrorism trots allt är ett fenomen kopplat till islam.

Advani har i både talet från den 11 och 17 december betonat att terrorism inte bör förknippas med någon specifik religion (bjp.org tal 17 december 2008). Terrorism kopplas uteslutande ihop med islam och Pakistan i talen, därför är det frågan om

Advani säger emot sig själv när han framför att terrorism inte kan förknippas med någon specifik religion, när det i talen uteslutande talas om terrorism och islam. Bombsprängningarna i Mumbai kan möjligtvis förklara varför terrorism uteslutande kopplas ihop med islam och Pakistan eftersom gärningsmannen var pakistanier och tillhörde en militant islamistisk organisation. Utifrån Börjessons och Palmblads (2007 s.13) resonemang att diskurser blottläggs vid krissituationer är det på sin plats att lyfta fram hur det talas om muslimer alternativt vad som ingår i muslim-diskursen utifrån BJPs tal. I talen från december 2008 är terrorism ett nyckelord och i de sammanhang terrorism används återfinns uteslutande kopplingar till Pakistan och islamistiska organisationer. När exempel ges på terroristorganisationer är det islamistiska organisationer som omnämns exempelvis *Lashkar-e-Taiba* och SIMI. När inga andra organisationer eller länder omnämns blir det dessa som automatiskt kopplas ihop med terrorism. I talen blir Pakistan i hög utsträckning synonymt med terrorism och i talen karaktäriseras terrorister uteslutande av militanta islamister. Detta betyder inte att BJP likställer islam och muslimer med terrorism, utan i talen lyfts att islam snarare utnyttjas av terrorister och att indiska muslimer fördömer terroristattacker.

Det sista talet från BJP är från den 29 december där Advani summerar året som gått och redogör för vad BJP ska genomdriva politiskt under 2009. Året 2008 beskrivs som det värsta året av terrorism i Indiens historia (bjp.org tal 29 december 2008). Indien beskrivs som sårbart och utsatt och att åtgärder behöver göras. I talet tas en striktare lagstiftning mot terrorism som den viktigaste lösningen på problemet (bjp.org tal 29 december 2008). Samtidigt kritiseras regeringen bland annat för att de inte har fört en hårdare linje mot Pakistan och att de inte har genomfört en dödsdom mot Afzal Guru som utförde ett attentat mot parlamentsbyggnaden i Delhi 2001. Afzal Guru beskrivs som en terrorist och attentatet som ett terrordåd (bjp.org tal 29 december 2008). I talet framför Advani att regeringen väljer att föra en passiv hållning till terrorattackerna eftersom de är rädda att förlora potentiella röster från minoritetsgrupper. Advani beskriver vidare att en sådan hållning kommer medfölja stora problem för hela nationen i framtiden (bjp.org tal 29 december 2008).

Samtliga av BJPs tal från december 2008 centreras kring terrorism och att Indien är sårbart och utsatt för hot. I talen framförs en retorik där regeringen beskrivs som passiv och handlingsförlamad, samtidigt som BJP framställs som motsatsen alltså

som terrorismens främsta bekämpare. I talen framställs att Indien är i krig mot terrorismen och att något måste göras. Indien beskrivs inte sällan som en homogen nation där BJP och nationen uttrycker samma sak.

Förhållandet mellan terrorism och religion är splittrad, detta blir tydligt eftersom i talen nämns det återkommande att terrorism inte går att koppla till någon specifik religion. Trots detta knyts ordet terrorism enbart till länder och organisationer som har kopplingar till islam. I talen återfinns en distinktion mellan muslimer och indiska muslimer. BJP framställer att indiska muslimer känner avsky för händelserna som inträffade i Mumbai. Varför återfinns en sådan distinktion? Möjligtvis kan det förklaras utifrån partiets ideologi vilken genomsyras av kulturell nationalism då indiska muslimer till skillnad från övriga muslimer värnar om Indien och ses som en del av den indiska nationen.

5.2 BJPs tal 2009

Talen från 2008 centrerades i hög utsträckning till terrorism och Indien som ett utsatt och hotat land. Terrorism är ett återkommande tema även för talen från 2009, dock inte i samma utsträckning som 2008, men terrorism dyker upp i relativt oväntade sammanhang i talen.

I det första talet från januari 2009 är det liksom talen från 2008 Advanis röst som återges. Talet ägde rum vid en konferens hos JITO (*Jain international Trade Organization*) som är en jainistisk organisation. I talet beskriver Advani jainismen som en ansvarstagande och fredlig religion och Advani lyfter upp flera namn på jainister och beskriver dem som filantroper (bjp.org tal 10 januari 2009). Spörsmålet i talet är klimatfrågan och hur utvecklingen av miljöförstörelse ska hejdas. I talet framgår att klimatförändringen är ett hot mot hela världen och jainismens grundhållning till naturen beskrivs följande: "The earth takes care of us, and so we have to take care of her. In this sense Jainism is the most ancient Green Movement in world history" (bjp.org tal 10 januari 2009). I citatet beskrivs alltså jainismen i positiva ordalag både som en ansvarstagande och miljömedveten.

Längre fram beskrivs klimatförändringen som en av de två allvarligaste utmaningarna världen står inför. Den andra allvarliga utmaningen för världen är terrorism (bjp.org tal 10 januari 2009). I talet likställs dessa fenomen och Advani beskriver både klimatförändring och terrorism som manifestationer av våld. Det

framläggs dock att terrorism utgör en större fara för världen än klimatförändringen ”Terrorism is of course the most extreme and inhuman form of violence” (bjp.org tal 10 januari 2009). I citatet förmedlas en bild av terrorism som den extremaste och mest avskryvbara form av våld, och detta förstärks i citatet genom användandet av superlativformen ”the most extreme”.

I talet refereras och förknippas terrorism till en rad olika attacker i Indien varav exempelvis händelserna i Mumbai i 2008 och Advani betonar att våldet måste besegras med en stadig hand (bjp.org tal januari 2009). De terroristattacker som nämns är samtliga attacker utförda av *Lashkar-e-Taiba* eller liknande typer av organisationer. Precis som i talen från 2008 är de terroristgrupper som nämns vid namn, sådana som har kopplingar till Pakistan och islam. Terrorism förknippas alltså inte med vad som helst. I talet är det intressant hur tillsynes två skilda fenomen som klimatförändringen och terrorism likställs och att det talas om dessa fenomen på ett liknande sätt där båda exempelvis beskrivs som former av våld. I talets avslutande del uppmärksammar talaren att BJP ska föra en aktiv politik mot båda formerna av våld (bjp.org tal 10 januari 2009).

Den 12 januari höll Advani ytterligare ett tal på ungdomarnas dag (National Youth Day) där han framförde vikten av att Indiens befolkning får chansen att utbilda sig. Talaren betonar att alla indiska barn oavsett religionstillhörighet bör ges samma möjlighet till utbildning (bjp.org tal 12 januari 2009). Stora delar av talet utgörs av en hyllning till den hinduiska munken Swami Vivekananda och hans bedrifter under slutet på 1800-talet. I talet lyfter Advani upp Vivekananda som en indisk förebild eftersom han respekterade alla religioner och diverse trosinriktningar. Advani beskriver Vivekanandas skrifter och tal följande ”With their emphasis on tolerance, harmony and mutual assimilation, they provided the right guidance to today’s world, which is threatened by the ideologies of exclusivism, extremism, terrorism and militarism” (bjp.org tal 12 januari 2009). I citatet framgår ett återkommande tema inom BJPs tal nämligen att Indien och världen är hotat. Det som framförallt är hotat är toleransen och harmonin. Dessa goda värden beskrivs hotade av ideologier som exempelvis terrorism och extremism. I sammanhanget ges inget exempel på varifrån dessa ideologier kommer från, eller vilka organisationer som möjligtvis kan förknippas med hoten. Utifrån Advanis tidigare tal är det inte orimligt att han avser att hoten kommer från Pakistan och militanta islamister.

Dock är det intressant i sig att terrorism som fenomen återkommande dyker upp i talen trots de varierande innehållen i talen (klimatfrågan och firandet av ungdomsdagen dag). I talet från den 10 januari dyker terrorism upp och sammanflätas med klimatförändringar och miljöförstörelser. I talet från den 12 januari som alltså i hög utsträckning är en hyllning till Vivekananda och firandet av den nationella ungdomsdagen återkommer också terrorismen. Utifrån detta är det rimligt att anta att terrorism är en relevant politisk retorik för partiet.

Den 31 juli 2009 återges ett tal från den dåvarande oppositionsledaren Arun Jaitley. Huvudämnet i talet är relationen mellan Indien och Pakistan, där mötet från Egypten 2009 mellan ländernas premiärministrar är i fokus. Jaitley inleder med att konstatera att regeringen för en misslyckad politik gentemot Pakistan, en politik som enbart betonar en dialog mellan länderna (bjp.org tal 31 juli 2009). I talet beskriver Jaitley att Pakistans president inte har kontroll över landet eftersom terrorismen inte har stoppats. I talet lyfts den förre BJP-ledaren och Indiens tidigare premiärminister Vajpayee upp i sammanhanget. Talaren beskriver att Vajpayees politik medförde förbättrade relationer mellan staterna (bjp.org tal 31 juli 2009). I talet nämns att Pakistans president Musharraf år 2004 försäkrade Vajpayee att ingen form av terrorism skulle frodas inom landets gränser (bjp.org tal 31 juli 2009).

I talet framgår att BJP till skillnad från regeringen förde en lyckad politik med Pakistan och att presidenten inte höll sitt ord från 2004. Något som uppmärksammas är Indiens premiärminister Manmohan Singhs uttalande att både Indien och Pakistan är offer för terrorism. I talet kritiserar premiärministerns uttalande starkt: "Thus, from a Nation which allowed its territory to be used to sponsor terrorism against India, a moral equivalence was sought to be brought between India and Pakistan by the Prime Minister of India by equating both as victims of terror" (bjp.org tal 31 juli 2009). I citatet framställs det även att Pakistan passivt tillåter terrorism. Det som framförallt upprör talaren och som är tydligt från citatet är att Indiens premiärminister likställer länderna genom att nämna att båda är offer för terror. I tidigare tal från BJP har ett återkommande tema varit att framställa Indien som ett offer för pakistanska våldshandlingar. Därför är det troligt att talaren reagerar på premiärministerns uttalande eftersom det motsäger bilden av Indien som utsatt.

I ett senare skede fortsätter Jaitley att kritisera den indiska premiärministern och menar att hans uttalanden medfört att Indien har gått från att vara den utsatta parten ifråga om terrorism till att framstå som den skyldiga parten (bjp.org tal 31 juli). Detta tema återkommer i stora delar av talet och Jaitley anklagar premiärministern för att vara ambivalent i sin politik mot Pakistan. I talet framgår en tveksamhet till mötet som hölls mellan Pakistan och Indiens premiärministrar. Jaitley frågar sig varför premiärministern har beskrivit utgången från mötet på två olika sätt i parlamentet respektive underhuset. Jaitley nämner att sanning enbart kan återfinnas i en version och kontentan av resonemanget är att premiärministern måste ha ljugit vid något av tillfällena eftersom han har beskrivit utgången av mötet på olika sätt (bjp.org tal 31 juli 2009). Jaitley fastställer att mötet i Egypten mellan länderna har bidragit till att skapa en dialog, dock en meningslös sådan, eftersom inget aktivt har gjorts mot att stoppa terrorismen. I talet får *Kongresspartiet* mycket kritik och de framställs som handlingsförlamade. Samtidigt beskrivs det att Indiens tidigare premiärminister Vajpayee lyckades skapa en dialog med Pakistan samtidigt som han var kompromisslös mot terrorism (bjp.org tal 31 juli 2009). I talet beskrivs att mötet i Egypten har bevisat att Indiens politik kännetecknas av svaghet eftersom landet för en dialog med Pakistan utan något krav på att terrorn skall upphöra.

I talet kritiserar således både Pakistan och den styrande regeringen i Indien. Pakistan beskrivs som tidigare nämnts som ett land som passivt tillåter terrorism. Regeringen med premiärministern i spetsen beskrivs också som passiva och handlingsförlamade. I talet beskrivs *Kongresspartiets* politik inte bara som ett förfall utan ett ”monumentalt förfall” (bjp.org tal 31 januari 2009). Användandet av adjektivet monumentalt bidrar i sammanhanget att förstärka partiets misslyckande. BJP framställs i talet som motsatsen till *Kongresspartiet*, alltså som aktivt och handlingskraftigt, detta är inte minst tydligt när Vajpayees tidigare politik lyfts upp. I talet framgår att den stora skillnaden mellan BJPs och *Kongresspartiets* politik är att BJP har en handlingsplan mot terrorism jämfört med *Kongresspartiet*. I slutet av talet säger Jaitley ”India should encourage dialogue but not dialogue with terror” (bjp.org tal 31 juli 2009). I citatet förmedlas en uppmaning att BJP till skillnad från *Kongresspartiet* har en medveten strategi för Pakistan och terrorism.

I december 2009 centreras två tal kring en rapport från en juridisk kommission som utrett moskéförstörelsen i Ayodhya 1992. I rapporten återges vilka organisationer

och vilka personer som var inblandade i moskéförstörelsen. I det första decembertalet är det Jaitleys ord som återges och i det andra är det Venkaiah Naidus. Jaitley angriper rapporten och fördömer hela innehållet och framförallt att ledande personer inom BJP skall hållas ansvariga för händelsen (bjp.org tal 9 december 2009). Innehållet i rapporten beskrivs lika trovärdig som en sagas innehåll samt att rapporten bygger på rena hallucinationer (bjp.org tal 9 december 2009). I talet används olika typer av förstärkningar och tillskrivningar för att negligera rapportens sanningsvärde. Detta framkommer när Jaitley beskriver advokaten som har författat rapporten. I talet nämner Jaitley att det finns två olika typer av advokater, de som känner till lagen och de som känner justitieministern och att författaren till rapporten i fråga inte känner till lagen (bjp.org tal 9 december 2009). Detta yttrande förstärker alltså att rapporten ifråga skulle vara skev. I talet beskrivs att hinduer under de senaste 500 åren aldrig har godkänt moskén och att de enda sedan 1500-talet förespråkade att platsen tillhör gudomen Rama. Platsen beskrivs som en viktig del av Indiens religiösa och kulturella liv som är av yttersta värde för nationen (bjp.org tal 9 december 2009). I talet betonar Jaitley att förstörandet av moskén var legitim eftersom det finns både arkeologiska och historiska bevis att det existerade ett hinduiskt tempel på platsen där moskén byggdes. I talet används alltså forskning för att legitimera rivandet av templet. Enligt Börjesson är just åberopade till forskning och forskningsresultat ett tillvägagångssätt för att öka trovärdigheten för ett yttrande (Börjesson, 2003 s.94).

I talets avslutande del lyfter Jaitley upp att ett sekulärt samhälle inte är antireligiöst utan att det innehåller en gemensam respekt för alla religioner oavsett minoriteters eller majoritetens religion. Samtidigt framförs dock att majoriteten av befolkningen har blivit diskriminerade av minoriteter under lång tid. I Indien finns flera minoriteter men i talet är begreppet minoritet uteslutande kopplat till muslimer. Det vill antyda att den muslimska minoriteten i Indien har gynnats samtidigt som hinduers rättigheter har ställts åt sidan (bjp.org tal 9 december 2009). I talet benämner Jaitley detta som omvänd diskriminering av hinduers rättigheter som fortfarande är gällande. Det framgår också att *Kongresspartiet* är skyldiga till att hinduer diskrimineras och att detta har skett eftersom partiet fört en politik som gynnat minoriteter för att få enkla röster i politiska val (bjp.org tal 9 december 2009).

Det återkommande temat om utsatthet återfinns även i Jaitleys tal, men nu är det dock inte Indien som land som är utsatt utan den hinduiska befolkningen. I tidigare tal från BJP har landet Indien framställts som utsatt och Pakistan som antagonisten, i detta fall kopplas hinduers utsatthet ihop med den muslimska minoritetens privilegier. Händelserna i Ayodhya 1992 beskrivs i talet som början på en process mot att stoppa den omvända diskrimineringen (bjp.org tal 9 december 2009). Talet avslutas med en uppmaning att vare sig minoriteter eller majoriteten ska diskrimineras och att BJP till skillnad från regeringen kan lösa problemet.

En dag efter Jaitleys tal fortsätter partimedlemmen Naidu att diskutera kommissionsrapporten om händelserna i Ayodhya. Naidu fastställer att rapporten är en samling lögnar och byggda på rykten snarare än bevis (bjp.org tal 10 december 2009). Innehållet i rapporten beskrivs som politiskt och inte juridiskt. Anledningen till denna distinktion är troligtvis för att nedvärdera rapportens trovärdighet då ett juridiskt innehåll anses ha ett högre sanningsvärde än ett politiskt innehåll.

Naidu nämner att rapporten och hur den har sammanställts kan sammanfattas med ordet galenskap (bjp.org tal 10 december 2009). Förutom detta lyfts det fram att rapporten skrevs i syfte för att gagna Kongresspartiet genom att locka röster från minoriteter (muslimer) (bjp.org tal 10 december 2009). I talet beskrivs också hur den framträdande BJP politikern Advani i ren frustration rev sönder rapporten i småbitar. Längre fram frågar sig talaren varför ingen kommission har utrett *Kongresspartiets* inverkan i attackerna mot sikherna 1984. I talet förkastas tanken att ledare från BJP på något sätt bidragit att piska upp stämningen och provocera fram att moskén skulle förstöras (bjp.org tal 10 december 2009). Däremot menar Naidu att händelsen var nödvändig och att alla indier i hela världen tror att platsen från början tillhörde gudomen Rama och det därför är naturligt att återbygga ett tempel på platsen (bjp.org tal 10 december 2009). I talet sammanförs det alltså att alla indier delar samma uppfattning som partiet i synen på platsen. Precis som i det föregående talet från december åberopas forskningsresultat som stödjer tanken att det har existerat ett tidigare hinduiskt tempel när moskén uppfördes under 1500-talet. Samtidigt som talaren avvisar att partiet var delaktiga i förstörandet av moskén och eventuella våldshandlingar, framhäver talaren att partiet alltid har förespråkade att platsen tillhör hinduer. I talet beskrivs att moskén var en politisk symbol för slaveri och att den

demonstrerade utländsk överlägsenhet gentemot indier (bjp.org tal 10 december 2009).

Vidare diskuterar Naidu vad sekulariseringen i Indien har medfört och vilken effekten har blivit sedan självständigheten. I talet beskrivs att sekulariseringen i Indien inneburit att hinduers rättigheter har åsidosatts och istället har minoriteter gynnats (bjp.org tal 10 december 2009). I sammanhanget beskrivs att muslimska lobbyister i hög utsträckning har inflytande över politiska beslut i Indien. I talet framför Naidu att teokrati alltid har varit något främmande inom den indiska historien och traditionen till skillnad från Pakistan som beskrivs som en islamistisk stat. I jämförelsen betonar Naidu hur det indiska samhället alltid har prioriterat alla människor oavsett religiös tillhörighet (bjp.org tal 10 december 2009). I sammanhanget framställs Indien positivt och som ett tolerant land samtidigt som Pakistan framställs som motsatsen.

Det framförs att BJP förde en dialog med muslimska ledare innan moskén förstördes, att de muslimska ledarna medgav att platsen tillhörde hinduer, och att moskén borde förflyttas (bjp.org tal 10 december 2009). Detta är intressant i sammanhanget alltså att BJP framställer att muslimska ledare och partiet delade en gemensam syn på placeringen av moskén. Det framkommer en annan bild av muslimer längre fram i talet från den 10 december. Där lyfts att kvinnliga muslimer är utsatta för orättvisor och ordet fundamentalism återkommer i sammanhanget (bjp.org tal 10 december 2009). Genom att begreppet fundamentalism används bidrar det troligtvis att förstärka att muslimska kvinnor är förtryckta. I talet nämns inte att några andra kvinnor skulle vara förtryckta, utan det är specifikt muslimska kvinnor.

I talet nämner Naidu regeringens har en mjuk inställning till terrorister och en fördömande inställning till nationalister "Its approach is soft on terrorist like Afzal Guru and hard on nationalistic organization like the RSS" (bjp.org tal 10 december 2009). Utifrån citatet exemplifieras terrorism med en muslim och i citatet framställs nationalism som en motpol till terrorism. I tidigare tal har detta varit ett återkommande tema, det vill säga att ordet terrorism sammankopplas med islam och muslimer. I talen är terrorism synonymt med islamistisk terrorism, det vill säga det talas enbart om terrorism när gärningsmännen har anknytning till antingen Pakistan eller en islamistisk organisation. Att terrorism sammankopplas med islam och

Pakistan är inget som är specifikt för just detta tal, utan detta är ett återkommande tema när BJP talar om terrorism.

5.3 BJPs tal 2010

I talet från den 13 april 2010 talar partimedlemmen Advani vad som hotar Indien. I tidigare tal från BJP har terrorism framställs som det största och farligaste hotet mot Indien. I talet från den 13 april sammanfogas ett nytt potentiellt hot mot landet och hotet kommer från maoister (bjp.org tal 13 april 2010).

I talet lyfter Advani upp ett uttalande från Indiens premiärminister Manmohan Singh som har uttalat att våldshandlingar från maoistiska grupper utgör det allvarligaste hotet mot Indien och landets säkerhet. Advani framhäver premiärministerns uttalande och tillägger följande i sammanhanget: "I would say that both Maoist violence and jihadi terrorism are two sides of the same coin" (bjp.org tal 13 april 2010). Från citatet är det tydligt att Advani medvetet vill föra in terrorism i diskursen om Indien som utsatt för hot. I BJPs tal från både 2008 och 2009 har terrorism framställts som det allvarligaste hotet mot Indien. I och med premiärministerns uttalande framställs maoister som huvudfienden och detta kan möjligtvis minska trovärdigheten för BJP som framfört terrorism som den yttersta faran. Det är möjligtvis därför Advani lägger till terrorismen i sammanhanget. Utifrån citatet är det också tydligt att det inte är vilken terrorism som helst som utgör ett hot för Indien. Utan det är framförallt terrorism kopplad till jihad dvs. islamistisk sinnad som hotar Indien.

I talet framför Advani att maoister och terrorister arbetar utifrån ett likasinnat mål vilket framförallt går ut på att störta den indiska staten och krossa det demokratiska styret i landet samt upplösa nationen (bjp.org tal 13 april 2010). I talet förs även fram att både terrorister och maoister är emot den hinduiska religionen. I BJPs tal från den 29 april 2010 återkommer sammanföringen av maoister och terrorister som det största hotet för Indien. I talet framför Jaitley att regeringen misslyckats katastrofalt med att samla information och upplysningar om dessa grupper och istället fokuserat på att spionera på BJP med hjälp av telefonbuggning och annan teknologi (bjp.org tal 29 april 2009). I talet framförs att telefonbuggning inte är ett effektivt tillvägagångssätt för att samla information om olagliga verksamheter, utan att det istället används för att spionera på politiska motståndare.

I talet från den 29 april återkommer en förtydning av vilken typ av terrorism som hotar landet och det är jihad-inspirerad terrorism (bjp.org tal 29 april 2010). Som tidigare nämnts i uppsatsen blir terrorism som fenomen, något som regelbundet sammankopplas med, militanta islamister och Pakistan. Det innebär inte att BJP likställer islam med terrorism, utan terrorism knyts till islam men islam knyts inte till terrorism. BJPs framställning av terrorister kan krasst sammanfattas följande: alla terrorister är muslimer men alla muslimer är inte terrorister.

I Advanis tal från den 23 juli 2010 återger talaren sin inställning till den muslimska politikern Mufti Mohammad Sayeed. I talet nämner Advani att han och Sayeeds relation är spänd, eftersom de har skilda uppfattningar i politiska frågor (bjp.org tal 23 juli 2010). Advani framhäver att den stora skillnaden mellan politikerna är att Sayeed värnar om terrorister och Advani värnar för terrorismens offer (bjp.org tal 23 juli 2010). I talet framställs politikerna som varandras motsatser där Sayeed framställs som terrorismens beskyddare och Advani som offrens beskyddare. I sammanhanget konstrueras alltså en bild att det hindunationalistiska partiet med talaren i spetsen står på de utsatta offrens sida och den muslimska politikern på förövarnas. I talet beskrivs även att Sayeed medvetet för en politik som skyddar terroristers familjer och ”such a bizarre arrangement does not exist anywhere else in the country or for that matter anywhere else in the world”(bjp.org tal 23 juli 2010). Från citatet blir det tydligt att Advani försöker framställa Sayeeds politik som skev, detta görs dels utifrån ordvalet bisarr men även genom en betoning att en sådan politik inte existerar någon annanstans i världen.

Den tidigare ordföranden för BJP Rajnath Singh återger i sitt tal från den 7 oktober en utläggning om terrorism som ett globalt problem. I talet tillskrivs terrorism som ett brott mot mänskligheten och som det yttersta hotet mot demokratin (bjp.org tal 7 oktober 2010). I talet nämner Singh följande: ”As you are aware, India has been a victim of terrorism for decades. The people of India continue to pay a heavy price in our fight against terrorism”(bjp.org tal 7 oktober 2010). I citatet återkommer bland annat framställningen av landet som ett offer, men även att landet har varit utsatt under flera årtionden. I citatet återfinns en uppmaning till lyssnarna att de redan är medvetna om situationen (as you are aware). Utifrån en kritisk diskursanalys kan detta möjligtvis betraktas som en stark modalisering, eftersom Singh i talet förutsätter att människor är medvetna om situationen. I citatet framställs också att det

är folket som får betala priset för terrorism. Genom ordvalet ”our” sammanförs det indiska folket med partiet så båda inkluderas i kampen mot terrorism. Alltså är det inte bara partiet som kämpar mot terrorism, utan det hela den indiska befolkningen. I Singhs tal ges ett exempel på en terroristattack och det är attackerna i Mumbai 2008 (bjp.org tal 7 oktober 2010). Inga övriga attacker nämns eller lyfts upp i talet och på så sätt framställs händelserna i Mumbai som karakteristiskt för terrorism. Detta är något som var återkommande i Advanis tal från 2008. Alltså att ordet terrorism i synnerhet förknippas med specifika händelser och organisationer. I BJPs tal framgår en terror-diskurs, alltså ett bestämt sätt att tala om terrorism, som uteslutande inrymmer kopplingar till islam och muslimer i någon grad. Detta betyder inte att alla muslimer betraktas som terrorister men att terrorister som grupp består av muslimer. I terror-diskursen inryms även att indiska muslimer fördömer terrorhandlingar riktade mot Indien. Ordet terrorism är i BJPs tal synonymt med islamistisk terrorism.

5.4 BJPs tal 2011

Från 2011 återges ett tal från januari där partimedlemmen Nitin Gadkari utvärderar händelser från 2010. Gadkari lyfter upp regeringens misslyckande strategi mot terrorism och terrorister (bjp.org tal 8 januari 2011). Samtidigt avfärdar talaren en rad uttalanden från regeringen vilka kopplar ihop terrorism med hinduiska organisationer. Gadkari beskriver verkningarna av sådana uttalande följande: ”All our countrymen are extremely concerned that the irresponsible utterances of some of the UPA leaders are bound to weaken India’s case and give a fillip to those from across the border” (bjp.org tal 8 januari 2011). Från citatet beskrivs det alltså inte att det är BJP och talaren som är extremt oroade över situationen, utan att alla landsmän är det. I sammanhanget sammanförs det att alla landsmän inte bara är oroade utan extremt oroade.

Istället betonar Gadkari att regeringen borde fokusera på att påskynda rättegångsprocessen mot Afzal Guru eftersom, hela nationen förväntar sig att Guru ska dömas till döden (bjp.org tal 8 januari 2011). I talet är det alltså inte frågan om att det är BJP som förväntar sig att Guru ska avrättas, utan utifrån ordvalet är det hela den indiska befolkningen som eftersträvar detta. I sammanhanget nämns även att Gurus medhjälpare vid attacken mot regeringsbyggnaden 2001, har blivit beviljad permission och att detta är något allmänheten vänder sig emot (bjp.org tal 8 januari

2011). Genom ordvalen av allmänheten och nationen framställs en bild av att hela den indiska befolkningen delar gemensamma värderingar med BJP. I talet avfärdas alltså tanken att det skulle existera någon hindu baserad terrorism samtidigt som terrorism återknyts till islam genom att rättegångsprocessen mot Guru framställs som en nationell och allmän angelägenhet. Vidare framförs att terrorism huvudsakligen kommer från Pakistan och att regeringens försök till dialog med landet inte är något annat än ett misslyckande (bjp.org tal 8 januari 2011). Regeringens förhållningssätt till Pakistan beskrivs följande av talaren:

The past 20 months of UPA-II, has had us witnessing virtually everything, from the outrageous to the ridiculous and even embarrassment, on the template of our Pakistan policy, It all started with the most inexplicable self-indulgent blunder committed at Sharm-al-Sheikh in 2009 (allowing the insertion of India's alleged and illusory subversive role in Baluchistan into the Indo-Pak Joint Statement) (bjp.org tal 8 januari 2011).

Orden skandalöst, löjeväckande och pinsamt används i citatet för att beskriva regeringens förhållningssätt och är utan tvekan negativt laddade ord som förstärker regeringens misslyckande. I ett senare skede lyfter talaren:

The inflexion-point reached in our mutual ties, seem to have been recast, in a manner, that purportedly undermines India's security and economic interests in certain respects, most notably, the subject of Cross-Border Terrorism spawned out of Pakistan (bjp.org tal 8 januari 2011).

I citatet nämns inga övriga länder vilket bidrar till att Pakistan framställs som terrorismens hemvist. Detta är ett återkommande tema vilket förekommit i BJPs tal mellan 2008-2011.

5.5 BJPs tal 2012

Från 2012 är det ett tal från den 9 oktober som centreras kring terrorism och hur terrorism ska bekämpas. Talaren är partimedlemmen Advani och innehållet som återges är sådant som lyfts fram i tidigare tal, exempelvis att Indien varit utsatt för terrordåd under nästan tre decennier. Advani konstaterar: "Terrorism today constitutes the most serious challenge to international peace and security" (bjp.org tal 9 oktober 2012). Användningen av superlativ formen "most serious" medför en förstärkning av terrorism som hot. I sammanhanget framställs ordet som motsatts till

fred och säkerhet. I talet återger Advani en rad exempel på terroristorganisationer som utgör ett hot mot Indien och Sydasien:

My own country, India, has faced the scourge of terrorism for over two-and-a-half decades. Indeed, our entire region, South Asia, has been wracked by the activities of the biggest terrorist actors in the world, be they Al-Qaida, elements of Taliban or Lashkar-e-Taiba, Jamat-ud Daawa and others (bjp.org tal 9 oktober 2012).

Utifrån citatet beskrivs exempelvis *Al-Quida* och *Lashkar-e-Taiba* som de största terrororganisationerna i världen och samtliga av de grupper som återges i citatet har kopplingar till islam. Utifrån citatet konstrueras alltså en bild av terrorism som ett islamistiskt fenomen eftersom inga andra religioner eller grupper nämns. I citatet återges att det finns fler terrororganisationer förutom *Al-Quida* och *Lashkar-e-Taiba* dock nämns inte dessa specifikt utan nämns enbart som ”others”. I talet framgår inte vilka dessa ”others” möjligtvis skulle vara, utan de som nämns med namn är uteslutande grupper med kopplingar till islam. Terror blir alltså islamistisk terror.

6 SLUTSATS

I detta kapitel besvaras uppsatsens frågeställningar.

Utifrån analysen av BJPs tal från 2008 framgår inte någon entydig framställning av muslimer. I talen återfinns en terror-diskurs där själva ordet terrorism uteslutande fixeras till islamistiska grupper och organisationer. I detta sammanhang framställer BJP muslimer på ett negativt sätt. I talen från 2008 blir ordet terrorism synonymt med islamistisk terrorism och terrorister blir synonymt med islamistiska terrorister. Detta blir tydligt eftersom det är uteslutande islamistiska organisationer och grupper som omnämns i de sammanhang de talas om terrorism. Detta innebär inte att BJP framställer alla muslimer som terrorister eller likställer islam och terrorism. I talen beskrivs att indiska muslimer fördömer terrorattacker och tar avstånd från dem, detta är en kontext då muslimer beskrivs positivt. En av partiets förgrundsgestalter Advani betonar upprepade gånger i talen att terrorism inte kan sammankopplas med någon specifik religion. Detta är ett paradoxalt påstående från Advani eftersom terrorism uteslutande sammankopplas till islamistiska organisationer och grupper, men vilket nödvändigtvis inte innebär att partiet framställer alla muslimer som terrorister.

Mellan 2009-2012 återfinns inte någon entydig och förenklad bild av muslimer. I talen återfinns terror-diskursen där ordet terrorism fixeras uteslutande till islamistiska grupper och organisationer, vilket inte innebär att muslimer i allmänhet beskrivs som terrorister. Från perioden återkommer beskrivningar att den muslimska minoriteten i Indien har gynnats på bekostnad av den hinduiska majoriteten. Talen från 2011 och 2012 innehåller få beskrivningar av muslimer men sammankopplingen mellan terrorism och islamistiska grupper och organisationer återfinns, dock inte i lika hög utsträckning som för de tidigare åren. Detta kan möjligtvis förklaras utifrån Schweckes resonemang att partiet förändrat sin politik under slutet av 1900-talet där ekonomiska frågor prioriterats före kulturella (Schwecke 2011, s.99). Utifrån det insamlade materialet för denna uppsats är det en förhastad slutsats att definiera BJP som ett antimuslimskt parti, eftersom partiet inte sätter likhetstecken mellan muslimer och terrorister. Muslimer i allmänhet framställs inte utgöra något hot mot landet, utan det är istället militanta organisationer från Pakistan som framställs som det yttersta hotet. Slutsatsen för följande uppsats är att terrorism som fenomen knyts till islamistiska organisationer och grupper, men att muslimer i allmänhet inte framställs som terrorister. Framtida undersökningar och analyser skulle kunna göras

om BJPs aktivitet på olika sociala medier som exempelvis Twitter och Facebook, eftersom partiet använder sådana kanaler för att sprida sin politik. Sociala medier är plattformar som når ut till människor över hela världen. Därför vore det relevant att undersöka BJPs aktivitet på dessa plattformar. Partimedlemmen Advani är en av flera partimedlemmar som uppdaterar sin blogg dagligen, så undersökningsmaterial för vidare forskning råder det ingen brist på.

7 SAMMANFATTNING

Den här uppsatsen behandlar det indiska partiet *Bharatiya Janata Party* (BJP) som är det näst största politiska partiet i Indien och utgör den främsta oppositionen mot det styrande *Kongresspartiet*. Partiet skapades 1980 och är en del av den hindunationalistiska rörelsen i Indien. Hindunationalismens rötter sträcker sig tillbaka till kolonialtiden då Indien styrdes av Storbritannien. Hindunationalismen kan betraktas som en ideologisk blandning mellan nationalism och religion där hinduers intressen är en kärnfråga. I november 2008 inträffade en rad attacker i Mumbai utförda av militanta islamister, vilket resulterade i att nästan 200 människor omkom. Det är utifrån denna händelse 2008 och fyra år efter jag undersöker och analyserar det politiska partiet BJP och framförallt hur partiet efter attacken talar om muslimer.

Syftet med följande uppsats är att undersöka hur bilden av muslimer konstrueras genom bestämda ordval och tillskrivningar av partiet. Syftet mynnade ut till följande frågeställningar: Hur beskrivs muslimer i BJPs politiska tal under perioden efter bombningarna i Mumbai 2008 och fram till 2012 samt: I vilka språkliga kontexter framställs muslimer i talen under perioden och finns det några tydliga tendenser att tillskriva muslimerna positiva eller negativa värderingar? Huvudmaterialet för uppsatsen är publicerade och transkriberade tal från BJPs officiella hemsida (www.bjp.org). Materialet undersöks och analyseras utifrån en kritisk diskursanalys influerad av Norman Fairclough. Diskurs definieras i uppsatsen som ett bestämt sätt att tala. Uppsatsen bygger på ett antal premisser från socialkonstruktionismen och poststrukturalismen. Premisser från den först nämnda innebär en kritisk inställning till det som räknas som självklarheter, exempelvis kunskap och den senare en problematisering av språk som ett icke neutralt medium vilket avbildar världen. Utifrån analysen av de insamlade talen blev det märkbart att terrorism blev specifikt sammankopplat med islamistiska organisationer och grupper. Ordet Terrorism blir i talen synonymt med islamistisk terrorism. Ur materialet framgår en terror-diskurs där terrorism uteslutande sammankopplas med islamistiska organisationer och grupper. Detta innebär dock inte att BJP framställer muslimer i allmänhet som terrorister. Det skulle vara en förhastad slutsats att dra utifrån det insamlade materialet.

8 REFERENSLISTA

- Roy, Abhik & Rowland, Robert C. (2003) *The Rhetoric of Hindu Nationalism: A Narrative of Mythic Redefinition*. Western Journal of Communication, 67:3.
- Acharya, Arabinda & Marwah, Sonal (2010) *Do Organizations Matter in Terrorism Today? A Study of the November 2008 Mumbai Attacks*. Studies in Conflict & Terrorism, 34:1.
- Berglund, Henrik (2000) *Hindu Nationalism and Democracy: A Study of the Political Theory and Practice of the Bharatiya Janata Party*. Diss. Stockholm: Univ.
- Börjesson, Mats & Palmblad, Eva (red.) (2007) *Diskursanalys i praktiken*. Malmö: Liber.
- Fairclough, Norman (2000) *New Labour, New Language?*. London: Routledge.
- Fairclough, Norman (2001) *Language and Power*. Harlow: Longman.
- Handelman, Howard (2010) *The Challenge of Third World Development*. Boston: Longman.
- Hansen, Blom Thomas (2008) *The Political Theology of Violence in Contemporary India*. South Asia Multidisciplinary Academic Journal.
- Hellman, Eva (1993) *Political Hinduism: The Challenge of the Visva Hindu Parisad*. Diss. Uppsala: Univ.
- Jacobsen, Knut A. (2004) *Hinduismen: historia, tradition, mångfald*. Stockholm: Natur och kultur.
- Lincoln, Bruce (2003) *Holy Terrors: Thinking About Religion After September 11*. Chicago: Univ. of Chicago Press.
- Pardesi, Manjeet S. & Oetken, Jennifer L. (2008) *Secularism, Democracy, and Hindu Nationalism in India*. Asian Security, 4:1.
- Raudvere, Catharina & Hammer, Olav (red.) (2004) *Med gudomlig auktoritet: om religionens kraft i politiken*. Göteborg: Makadam.
- Schwecke, Sebastian (2011) *New Cultural Identitarian Political Movements in Developing Societies: the Bharatiya Janata Party*. London: Routledge.
- Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (2000) *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.

Tal

BJP (Bharatiya Janata Party). 2008-12-11.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6361&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2008-12-17.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6355&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2008-12-29.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6356&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2009-01-10.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6358&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2009-01-12.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6350&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2009-07-31.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6210&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2009-12-09.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6209&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2009-12-10.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6204&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2010-04-13.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6187&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2010-04-29.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6186:brief-talking-points-raised-by-shri-arun-jaitley-leader-of-opposition-rajya-sabha-while-initiating-the-debate-on-tapping-of-telephones-and-probity-in-public-life&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2010-07-23.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6179&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2010-10-07.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6162&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2011-01-08.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=6468:presidential-speech-by-shri-nitin-gadkari-at-bjp-national-executive-meeting-at-guwahati-assam&catid=69:speeches&Itemid=1031 (Hämtad 2013-04-16)

BJP (Bharatiya Janata Party). 2012-10-09.

http://www.bjp.org/index.php?option=com_content&view=article&id=8297:speech--shri-lk-advani-on-measures-to-eliminate-international-terrorism&catid=69:speeches&Itemid=495 (Hämtad 2013-04-16)